

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 3. Vbiq[ue] ferè fungi primo loco Fortunam & Casum; ac proinde
Mundum hunc non esse compositum in securitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](#)

meri potest, accidit. *Quis hoc credat?* ubiq_z
 armis quiescentibus, cum toto orbe terrarum
 diffusa securitas sit, *Lugdunum*, quod ostende-
 batur in Gallia, queritur. *Omnibus fortuna,*
quos publice afflixit, quod passuri erant, time-
re permisit. Nulla res magna non aliquod ha-
 buit ruine sue spatium. In hac, una nox in-
 terfuit, inter urbem maximam, & nullam.
Denique diutius illam tibi perisse, quam pe-
riit, narro.

§. III.

Ubiq_z ferè fungi primo loco Fortunam, & Ca-
sum; ac proinde Mundum hunc non esse
compositum in securitatem.

Hac omnia Liberalis nostri affectum incli-
nant, aduersus sua firmum & erectum, nec si-
ne causa concussus est. Inexpectata plus ag-
grauant. Nouitas adiicit calamitatibus pon-
dus: nec quisquam mortalium non magis, quod
etiam miratus est, doluit. Ideò nihil nobis im-
prouisum esse debet. In omnia præmittendus
est animus: cogitandumq_z, non quidquid solet,
sed quidquid potest fieri. Quid enim est, quod
non fortuna, cum voluit, florentissimo detra-
bat? quod non è magis aggrediatur & quat-
at, quò speciosius fulget? quid illi arduum
quidus difficile est? non una via semper, ne tota

P 2 qui-

quidem incurrit. Modò nostras in nos manus aduocat, modo suis contenta viribus inuenit pericula sine auctore, nullum tempus exceptū est, in ipsis voluptatibus causæ doloris oriuntur. Bellum, in media pace, consurgit, & auxilia securitatis in metum transeunt, ex amico inimicus, hostis ex socio. In subitas tempestates hibernisq; maiores, agitur aestiva tranquillitas: sine hoste patimur hostilia; & clavis causas, si alia deficiunt, nimia sibi felicitas inuenit. Invadit temperatissimos morbus, validissimos Phthisis, innocentissimos pœna, secretissimos tumultus.

§. IV.

Omnes Fortune iētus, omnes urbium & hominum Casus animo esse præmeditandos.

Eligit aliquid noui casus, per quod velut oblitis vires suas ingerat. Quidquid longa series, multis laboribus, multa Dei indulgentia struxit, id unus dies spargit ac dissipat. Longam moram dedit malis properantibus, qui diem dividit, horam, momentūmq; temporis, euertendis imperijs sufficere. Eset aliquod nostra imbecillitatis solatum, rerūmq; nostrarum, tanta celeritate repararentur cuncta, quanti finiuntur. Nunc incrementa lente exeuunt, f.

fina